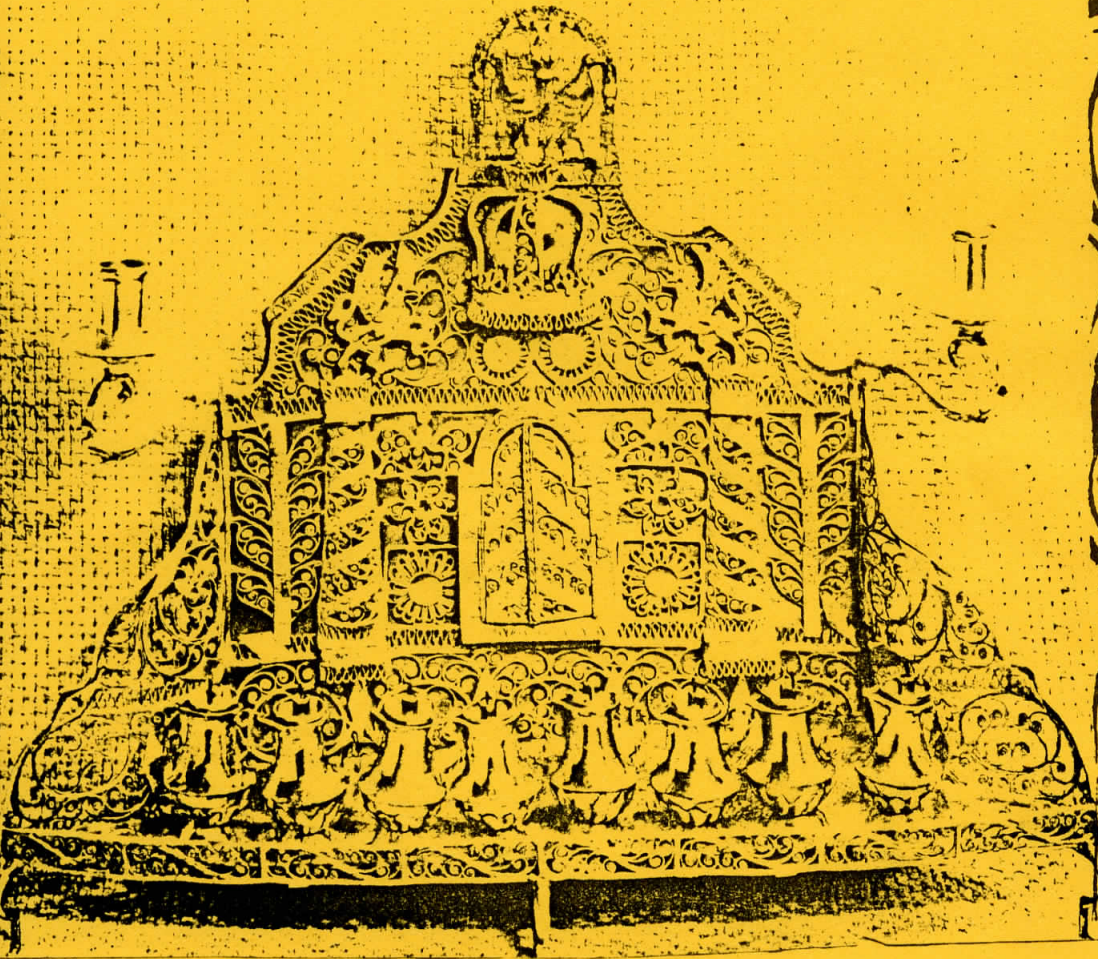

דברי הכפר

מספר 1002

א' בחשוון תשמ"ז
2.1.87

כפר הנשיא

עלון פנימי
לא לפרסום

הנר דולק

האדם מדליק

וחברו אינו חסר

נר מנר

מזל טוב... מזל טוב

ל י ו ם - ה ו ל ד ה

4.1. דינה רחמני

5.1. יובל ג'יקסון

אביגיל פרנק

אלון קוניגס

אילנה פרנק

6.1. מר אמיל פרנק

הילרי אפרוט

7.1. אילה פינק

שחר גידליזון

ל י ו ם - נ י ש ו א י ן

5.1. מיכל ומוסי המאירי

6.1. בטי ומיכאל דוארי

8.1. תמי פוטש

אלן ויטהם

ירדנה שרקי

נילי בן-צבי (בכדה)

9.1. אורי שובל

20.1. גרשי אפשטיין

מה נשמע?

חג שמח! בר אחרון!

חגגנו חנוכה? - - - -

התחלנו בערב זמר, בהדרגת דרורה חבקיין מראש-פינה. ערב מוצלח, אבל עוד יותר מוצלח היה, אילו הכינו שירים מתאימים לכל הדורות. למרות שנהנינו, היה קשה להתאים את המילים למוסיקה שלא מוכרת לנו. בכל זאת, מי שלא היה הפסיד ובקרוב יארגנו ערב זמר בראש-פינה.

* במוצ"ש מסיבת חנוכה, מוגשת ע"י ילדי ביה"ס המקומי. ערב נעים. הילדים נהנו, ההורים קיבלו "נחת", חברים שאין להם ילדים בביה"ס נהנו, והנה נקודה חשובה: איפה תהלוכת הלפידים?... לא נוריד את ה"יחד" בחגיגות.

* בערב חברתי, מאורגן ע"י חנה פרנקלין ולאח כץ, חנה מחייכת כל הערב מרוב אושר על האווירה החברתית והערב המוצלח. אחרי הדלקת הנרות שרו כמה שירים, בליווי מיכיל נוי, בהתלהבות. אח"כ ישבו קבוצות סביב השולחנות, עסוקות במשחקים ובאכילת לביבות, שהכינו פס פ., אוולין וויקטור.

* לא רק בבית חגגנו חנוכה. פנינה וייסבורט נסעה ביום שלישי בבוקר לבלות יום עם ילדי אל"ן ואחרי-הצהריים הצטרפו אליה אנגה, ג'וליה, ג'יין, ליבה ויונתן. שרון ואלישע הגיעו עם חברי שנת ההכשרה, שאירגנו את היום. הם עשו תיאטרון-בובות, שהכינו חברי הקבוצה, ושרו שירים. היום היה מוצלח. תודה לחברי שנת ההכשרה ותודה לחברינו.

* כן כן, בכיתות ז-ח עסוקים לקראת הבר-מצווה.

1) ביום ראשון בני הכיתות האלה בסעו להדליק משואות ונפגשו עם יחידת חיילים. לקחו הרבה הרבה סופגניות שאביבה הכינה, חזרו ל"בנת השומר" בכפר גלעדי ושם חיכתה להם הפתעה: "טקס קבלת המשימות". כל משפחות בני כיתת ז' חיכו להם שם. כל הכבוד למארגנת, לילדים וכולם.

2) ביום ב' בערב ילדי כיתות ז-ח, עם ונסה, התחילו "יום הפוך" שנמשך עד 3.15 בבוקר. הילדים הכינו אותו בעצמם.

* זה עוד על חנוכה.

ג'ניה השבוע קצת בטראומה! אם היא נראית קצת אחרת, זה רק עד המסיבה ביום ד' (עד שתקבלו את "דברי", תבינו). בכוח השכנוע של רג'י נעמי כתבה וג'ניה מופיעה על הבמה! לא לדאוג, ג'ניה. קחי כדור הרגעה מהאחות.

* החג עבר? מתחילים את שנת 1987? גדי מזכיר להתכונן לחוג שלו בנושאי המצב הכלכלי אצלנו (האם יש שינוי מאז החוג הראשון?).

* אוולין - כל הכבוד! מצב הכינים מאוד בירידה מאז שלקחת על עצמך "לסלק את הכינים". עבודה לא הכי נעימה - לבדוק באופן מתמיד את ראשי כל הילדים. תמשיכי בתפקידך וכמובן גם אתם - הורים ומטפלות. אין ההצלחה מספיקה בלי שתוף פעולה שלכם.

* רודה, אומרים שאת חוזרת ביום של "דברי הכפר" ברוך שובך הביתה. בוודאי יש הרבה סיפורים על "הטיול העולמי" שלך.

(מה נשמע - המשך)

* מיכה והלן - היום הזה כבר עבר. מזל טוב! ברכת החברים ישר אליכם. וכמו פנינה ומופתי - גם אנחנו מחכים לחזרתכם הביתה.

* 10 הורים יצאו בערב אחד לכרמיאל עם כמה חברים ונהנו מאוד בסרט "אוליבר".

* ראובן מ. מוסר - אין חדש בפארק, חוץ מקור. שכחת שחיפשת שתילים חדשים בסל-בובך בכל המשק. הצלחת?

* מחברת הילדים צובעים פוסטרים ומסדרים את המועדון שלהם. מי אמר שהם עצלנים? לא דואגים למועדון וכו'?, חבר'ה, בהצלחה! נבוא לבקר.

* בביה"ס המקומי התחילו כמיבצע "זהירות בדרכים". שוטרת באה להסביר הוראות בנושא "ביטחון בכבישים". היא הסבירה חוקים הקשורים ברכיבה על אופניים. מעין ודינה הן המארגנות. הילדים שעוברים את הקורס יקבלו "רשיון" לרכוב באופניים בקיבוץ.

* קבוצה קטנה של 5 חברים הצטרפה לכל הישובים באיזור והשתתפו בחגיגת ה-70 של אילת-השחר. ראו ונהנו ממסכת מלהיבה, בשילוב כל הדורות, כולה תוצרת בית, בהתאם לאפשרויות בימים אלה.

* ביום קר וקצת גשום ירדנו לבית הקברות לגילוי המצבה על קברו של דייב לוי ז"ל. עם דבריו של מיכאל דוארי התייחדנו עם זכרו של דייב. פנינו לחזור הביתה - והנה קשת בענן בצבעים בווערים הופיעה - כאילו מסר מדייב שלנו...

גדעון ודינה, נשמח לכל ביקור שלכם, כל עוד שאתם בחו"ל, אבל רק בשמחות. ובלנש, אנחנו איתך תמיד.

מרוב קור, מסיבות, לאטקעס, סופגניות - קשה לפתוח את הפה ולמסור עוד "מה נשמע". אז, חברים, שנת 1987 התחילה. גם אני הרגשתי את הקור.

אמרו שיהיה שמש בשבת!

שבת שלום!
נטע

את הגליון הזה

ערכה אניגה
הוסיפה עיטורים - רג'י
הדפיסה - רות גלעד

בינינו לבין עצמנו

חנוכה - חג של מי?

לפני שבוע הרב אבידור הכהן, שכדרך-כלל מתייחס לפרשת השבוע, בחר לפרוס בפני צופי הטלביזיה את השקפותיו על חג החנוכה.

החג הזה, אמר הרב, הוא חג שמסמל את מלחמתם הנואשת, חסרת התקווה, של קומץ אנשים, שלא היו מוכנים לעבוד אלילים ולא היו מוכנים לוותר על היותם יהודים. היו יהודים אחרים - מתיוונים - שראו בעולם ההלניסטי ובתרבותו יעד נכסף. למה להיות עם פרובינציאלי חסר חשיבות, כאשר שערי הממלכה הסלבקית היו פתוחים בפני אלה שכיבדו את האלים היווניים?! מלחמת המכבים היתה מלחמה של אנשים מעטים, לפחות בתחילת דרכם, שהעדיפו את אמונת אבותיהם על פרסי העולם הקוסמופוליטי. המטרה לא היתה, הדגיש הרב, להשתחרר מעול מלכותו של אנטיוכוס ולהקים ממלכה עצמאית, זה דבר שקרה כמעט באקראי. וכמובן, האירוניה בכל הסיפור של החשמונאים היא שמלכי בית החשמונאים אימצו לעצמם מהר מאוד שמות יווניים ומנהגים הלניסטיים. עצמאות הממלכה החשמונאית ארכה פחות משבעים שנה, ואז האימפריה הרומית הפכה את מדינת החשמונאים לגרורה קרתנית.

ומה נשאר לנו מכל החג הזה? החג של ימינו הוא עוד חג לאומי, שמדגיש את גבורתם הלאומית של המעטים נגד הרבים ואת רצון העם להיות עצמאיים. זה חג שיכול להשתלב יפה עם החיננה של חג המולד בחו"ל (CHANNUKAMAS) או של האקסטזה של סילבסטר.

עישון: הפגז הראשון

האמריקאים הליברליים לאט לאט מגיעים למסקנה, שעישון סיגריות הוא אויב מספר אחד של בריאות תושבי ארצות הברית. לא מדובר רק על ההשפעה המסרטנת של עישון סיגריות, אלא על מחלות לב וכל הקשור בנשימה. לא רק אל הסכנה למעשנים מתייחסים, אלא להשפעה הקטלנית על לא-מעשנים, וביוחד על ילדים, החשופים לעשן סיגריות.

הממלא תפקיד של שר הבריאות שם (הנקרא Surgeon-General) פירסם ברבים מסר לאומה, בו נאמר: לכל המעשן הזכות לעשן בכל מקום, כל עוד שזה אינו מפריע/מזיק למישהו אחר.

ואצלנו, במיוחד בקיבוץ, העישון הוא צורך קדוש ולא משנה, אם העשן משפיע לרעה על אחרים. אנחנו מסבסדים לכל חבר, בן ובת קיבוץ, מתנדב ואולפניסט, את מחירי הסיגריות, כדי שיוכלו לעשן במחיר זול יחסית. בחדר-האוכל אי-אפשר לשבת, כי העשן המצטבר משפיע על מי שיושב אפילו במרחק רב משולחנות המעשנים. אין איש יודע לאמוד את הנזק שנגרם לילדים הקטנים, שמגיעים לחדר-האוכל במיוחד בארוחת-ערב.

יש יותר מדי שאננות אצלנו ביחס לעישון והשפעתו. כאן, בכתבה זו, נורה הפגז הראשון נגד הנגע. ועדת הבריאות נתנה את הסכמתה המלאה להקמת תת-ועדה לטיפול בנושא. בוועדה יושבים רבקה, אורי א., אליין (רכזת ועדת הבריאות) ואריק א.

יש כאלה שרוצים ללכת למאבק רק על איסור עישון בחדר-האוכל, ויש כאלה המתכווננים לנהל מאבק בלתי-פוסק נגד העישון בכל מקום ציבורי ונגד האבסורד שבסכסוד סיגריות (ולא מטעמי חיסכון תקציבי).

מחלת הסרטן, מחלות לב ומחלות דרכי הנשימה אינן מחלות של זקנים בלבד. זאת מלחמה על בריאותו של ציבור שלם.

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

פכים קטנים

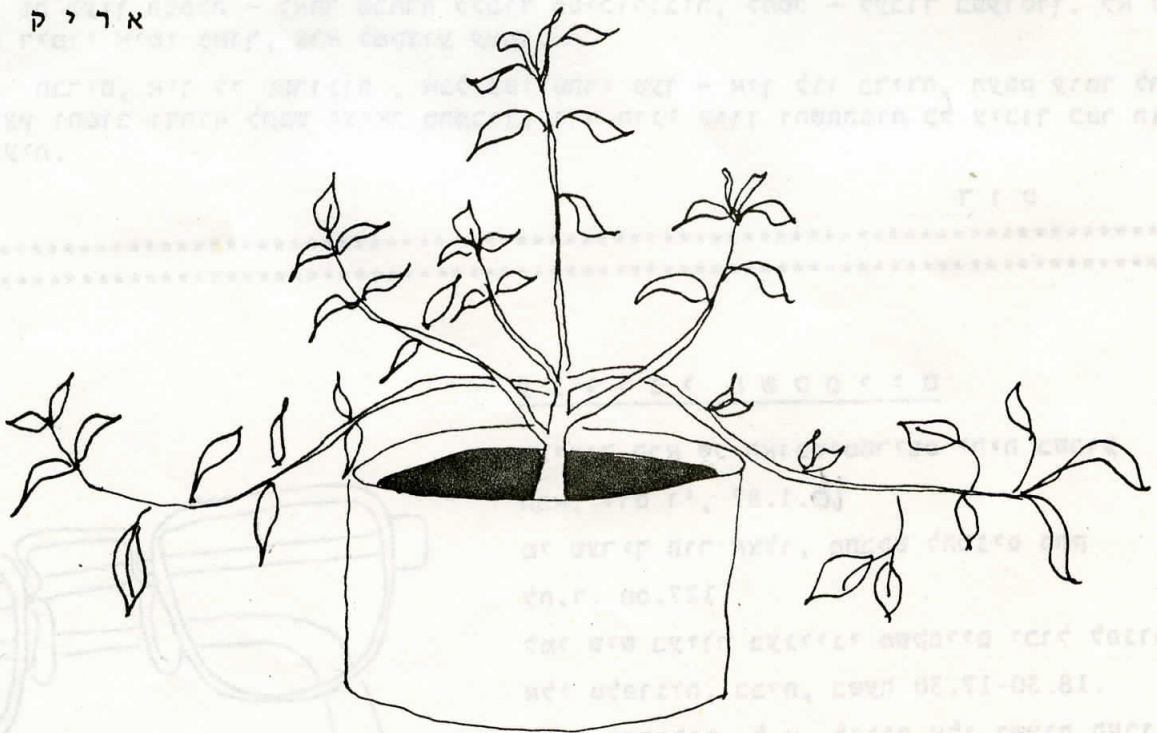
* ועדת התרבות מודיעה לנו, שכליל שכת תהיה מסיבה מיוחדת שתתייחס ל"המלחמה הטובה האחרונה" או חמישים שנה למלחמת האזרחים בספרד.

לא ידענו שיש מלחמות טובות. ידענו שיש מלחמות אין-כרירה, ידענו שמלחמת הקומ-מיות נכפתה עלינו וניצחנו בה, אבל לא ראתה האומה כמות 6000 צעירים וצעירות שנפלו בקרבות תש"ח "מלחמה טובה". ומה היה המיוחד במלחמת ספרד? נלחמו סוציאליסטים, קומו-ניסטים, רפובליקנים בצד אחד - לא תמיד כשיתוף פעולה מלא - נגד הפאשיסטים של פרנקו, בתמיכת האיטלקים והגרמנים. וכי מלחמת העולם השניה לא מצאה אותם צירופי כוחות נלחמים אלה נגד אלה?

* כשעה ששורות אלו נכתבות נמצאת תערוכה נחמדה במרכז חדר-האוכל. העבודות - פסלו-נים קטנים - הן עבודות ילדי כיתת "חרוב" (בני 9-10) ונעשו בהדרכת ג'יין תלם. יש עבודות שמייצגות סיפור קטן, ובמיוחד מרשים הוא הסיפור של מרב עמר, שכתבה ללוות את מה שידיה פיסלו. הסיפור, שטוב לקרוא אותו בעברית ובאנגלית, מגלה דמיון פורה. צל"שים לילדי "חרוב", לג'יין ולמרב הסופרת.

* צילומי ספורט מאוסטרליה הראו השבוע את שחקן הטניס פאט קש מוביל את נבחרת הטניס לניצחון בגמר גביע דייוויס. הקהל ניפנף דגלים אוסטרליים ואימץ את השחקן הצעיר כגיבור לאומי. האם לנו מותר להניף דגל לאומי, אם וכאשר עמוס מנסדורף מנצח?

א ר י ק

תדרייתה של מטפלת בגיל הרך.

כיום ג' בערב התקיים כמועדון החברים מפגש נקלטים. הערב היה מוצלח ומעורר מחשבות. היה זה כעין משחק סימולציה, בו הנוכחים שימשו צדדים בדיון בנועת כוח-אדם. הנושא נגע בבעיות הפוקדות אותנו יום-יום בשטח החינוך בגיל הרך. כיוון שלי קשה מאוד להתבטא בשיחה מעין זאת, החלטתי להעלות על הנייר מספר הרהורים בנושא כאוב זה. חלק גדול מהדברים נאמרו במשך הערב ובסיכום והוגי הדעות יסלחו לי, אם אחזור על דבריהם בלי להזכיר את שמם, כי אין אני זוכרת מי אמר מה.

התלבטנו בשאלה שעלתה כתדירות רבה במשך שלושים השנים שבנסיוני בכפר הנשיא, והיא איך לשפר את תדמית המקצוע הנקרא "מטפלת הגיל הרך". והוזכרו אותם הפתרונות ששמעתי אלף פעמים גם בכפר הנשיא וגם בתק"ם במשך השנים. הכשרה ארוכה, תנאי עבודה משופרים וכך הלאה. אמנם עלה בדעתי שאין זה בשורש העניין. כאשר אני רואה את המקצוע שלי לשעבר - גננת - שלומדת שלוש שנים ויש לה הסמכה וסמכות, אני לא רואה נשים צעירות עומדות בתור לצאת לקורס גננות או אפילו מורות לכיתות יסוד.

אז איפה הבעיה? מישהו גם שאל, מה הריץ את המטפלות בשנים עברו לעבוד עשר שנים ויותר, בתנאים קשים מאוד וללא הרכה יותר הערכה של מוסדות הקיבוץ. הרהרתי בהטבר אפשרי אחד וזהו מעמד האישה היום בחברה בכלל ובקיבוץ בפרט. האישה המודרנית מחפשת שינוי תדמית ומעמד בחברה ולכן נוטה לברוח מכל מקצוע הנושא את התווית של "מקצוע נשי מסורתי", ולכן אינה מתעניינת במקצועות כגון מטפלת, גננת, מורה לכיתות יסוד, אלא מבטה נישא אל למעלה מזה - מורה לכיתות המשך - איכשהו, מרצה באוניברסיטה, חוקרת פסיכולוגית, סוציולוגית וכו'.

היתה הצעה שאולי בחורות תלכנה ללמוד מקצוע כזה כהכשרה למקצוע המטפלת ואולי זה יעלה את הדימוי האישי שלה, אך נראה לי שבחורה שלמדה מקצוע כזה ככל זאת תראה את זה כעין השפלה - לאחר שכחרה ללמוד פסיכולוגיה, למשל - לעבוד בפעוטון. לא לגננת יש דימוי אישי נמוך, אלא למקצוע עצמו.

חברים, אין לי פתרונות, אבל כפי שהרי טען - אין לנו ברירה, העסק עומד להתפוצץ וחשוב ודחוף לחפש יציאה מהמבוך, דרך חוגי דיון והשתתפות כל ציבור כפר הנשיא בבעיה.

ד ו ט

ע נ י נ י מ ש ק פ י י ם

הביקור הבא של האופטימטריסט יהיה בשבוע

הבא, יום ו', 16.1.87

מי שצריך תור אצלו, מתבקש להכניס פתק

לת.ד. מס. 127.

למי שיש בעיות בענייני משקפיים יכול לפנות

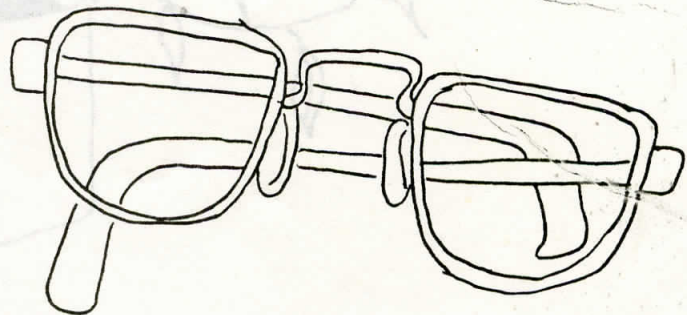
אלי טלפונית, בבית, בשעה 17.30-18.30.

אבקש מהחברים ל לא לפנות אלי בשעות העבודה,

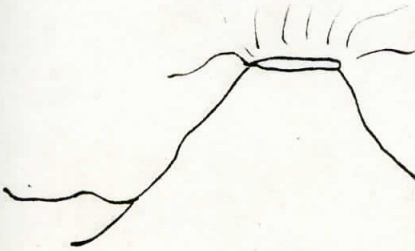
זה מאוד מקשה עלי.

תודה

ג'ין פ.

על הר-געש

באמת תהיתי איך טומי שלנו מסתדר עם הר הגעש בהוואי, שמראים לנו בטלביזיה לאחרונה. ובכן, הנה התשובה - בדואר-אוויר... אנגה

האם אתם שומעים על הר הגעש קילוואי KILAVEA בבית? הר געש זה, שמתפרץ בצורות שונות כשלוש וחצי שנים, הוא זה שאני גר עליו, עובד עליו, מטייל עליו ולומד עליו. ומלבד העניין שיש לי בכל הנושא, אני זוכה גם לחוויות מרגשות ולמראות מרהיבים, שקשה לתאר אותם. לכן אני מצלם יותר ממה שצילמתי אי-פעם, ממש קשה להפסיק, וטוב שנגמר הפילם ואין עוד אחד בכיס. במקרים שזה לא מצליח יש מסביבי עוד ועוד צלמים ואין בעיה להשיג מהם העתקים, גם בתמונות וגם בשקופיות. וכך, כבוא הזמן, אוכל להמחיש משהו ממה שרואות עיני במקור.

אני נמצא ב"אי הגדול", הוא האי הדרומי ביותר בקבוצה והוא אשר נתן את שמו לכו-לם ולמדינה הוואי. הוא לא רק הגדול מכולם, אלא - מבחינת הופעתו מתוך הים - הוא הצעיר מכולם. ככל שהאיים נמצאים יותר צפון-מערבה, כך הם הולכים ומזדקנים. לגיאולוג פתרונות.

האי הגדול מורכב מחמישה הרי געש או פסגות געש, שגם ביניהם הצפון-מערבי הוא הקדום ביותר והקילוואה הוא הצעיר. אבל ממש בשבועות אלה מצטברות הוכחות שבתוך הים, דרום-מזרחית מכאן, גדל עוד הר געש. פסגתו עדיין נמצאת 1000 מטר מתחת לפני הים, אך כבוא העת או שיתחבר אל הוואי או שיהווה אי נוסף בשרשרת. צריך להוסיף שהאי הוואי, בתור הר שמתחיל כעצם על תחתית הים הפציפי, הוא ההר הגבוה ביותר בעולם, כ-200 מטר יותר מהאורסט.

בינתיים הקילוואה הוא הפעיל, הפולט והמתפרץ, הסנסציוני והמעניין בכולם. הלאכה הקולחת ממנו שורפת יערות-עד, הורסת בתים, מכסה כביש בשלושה מטרים ויותר ונכנסת לים, תוך מאבק איתנים בין אש ומים, הגורם לתמרות קיטור מתנשאות למדומים ולבסוף לתוספת קרקע של מאות דונמים.

אנשי המיצפה הוולקני, שאני עובד בו, הם כמוכך בתוך האירועים האלה באופן מתמיד. אני נלווה אליהם, עוזר, מתרשם, שואל שאלות ועד לכל המתרוש, ממקום הנביעה עד להת-קרשות בים. מדהים.

יש באי איזה פרשת מים, שכמד היכש שלה יורדים רק 600 מ"מ גשם בשנה. כמד שלנו יורדים מעל 2000 מ"מ, אז אל תשאלו אותי על מזג-האוויר. הגשם הוא לרוב מלווה רוח ויורד בצורת רסס דק. עם זאת הטמפרטורות די נוחות. יש גם הפסקות רבות עם שמש חמה והמשחק התמידי של אור וצל מוסיף ליופי של המקום. ביופי הזה יש ניגודים קיצוניים בין היער הטרופי לבין מדבריות הלאכה השחורים. לחלק ממדבריות אלה, שצורת הלאכה "פאהווא" שולט בהם, יש יופי מיוחד, חושני משהו, על אף השחור שרק התמונות ימחישו. אני רואה סלע זה בהתהוותו כקילווח לאכה חי ולוהט, צמיג ונע בדממה מוחלטת, די לאט, לפעמים דומה לתנועת נחש ענק או לטאה מפלצתית. עומד כמרחק שנים-שלושה מטר ויום אחר-כך מתהלך על גבה, כאשר מבעד הסדקים הרבים עדיין אדום הכול ומקרין חום של 1000 מעלות ויותר.

אמרתי דממה מוחלטת, ולגבי הלאכה עצמה זה נכון. אך מסביב יש רעש של שריפת הצמחיה הטריה הכוללת עצי ענק ועל יד הים נשמע באינטנסיביות לוחצת ה-ססססס של לאכה רותחת המרתיחה את מי הים.

טיילתי גם על שדות לאכה בני שנה-שנתיים ועשר שנים. הדבר המפתיע בהם הוא ההת-דשות המהירה של הצמחיה. חזזיות, שרכים ושתילי עץ מקומי בשם אוהיה פורצים ובוקעים מכל סדק, לכלוב מלבלב, הרומז שכתנאי אקלים כאלה אפילו המדבר השחור, הקודר ביותר,

(על הר-געש - המשך)

איננו לנצח. לכך יש השפעה ישירה על החקלאות באי ועל זה עוד אכתוב בפעם הבאה. אך מסתבר שרבים מהמינרלים בלאבה הטריה הם רק זמינים לצמחים מסויימים, כמעט מיד אחרי התמצקותה, ואף כהיעדר קרקע אורגנית הם משגשים בגידולם. זה בעצם הידרופוניקה בטבע. די הפעם בדיווח זה. יבואו נוספים. אך תבינו שדי לי בחוויות, שלא התחלתי עוד להתגעגע.

ט ו מ י

T. AMIT
U.S. GEOLOGICAL
HAWAIIAN VOLCANO OBSERVATORY
P.O. BOX 51
HAWAII NATL. PARK, HI 96718

המקרה של נלסון ידוע לכולנו.

קשה לסלוח לאדם על הריגת אחיו, ישנם כאלה שטוענים שאיך לסלוח. נלסון ביצע פשע חמור ביותר ואני בטוח שישנם אשר מוכנים לתת לו לסבול לשארית ימיו באשר הוא.

האמת היא שגם לי לא היתה סימפטיה מיוחדת כלפיו לפני הביקור אצלו. ידיד שיכנע אותי ללכת לראות אותו ודעתי השתנתה מקצה לקצה.

נסענו - איתך, אילך, הרי ואני, למקום שנקרא גן מגד. זה בית-חולים לחולי נפש שנמצא בהוד השרון. הם לא מקשים על ביקור חולים, אפילו אין צורך להודיע מראש. אפשר לבוא ולתת את שם החולה בשער.

חיכינו שיוציאו אותו מהמחלקה הסגורה. הוא בא בלייורי איש סגל שיותר מאוחר הסתבר לנו שהוא האח הראשי של מחלקה זו. הוא הסביר לנו שהמקום הזה נחשב לתחנה האחרונה לחולים הנמצאים שם. מי שהגיע, יותר לא יוצא. אלו אנשים הנחשבים למקרה אבוד ושאין שום אפשרות לשנות את מצבם. לגביהם זה סוף הדרך. הוא הוסיף שנלסון היה תחת השפעה של סמים ותרופות עד לפני שבועיים והוא הצליח לשכנע את הרופא להפסיק את זה.

נלסון נראה כחוש ורזה. רואים עליו שהוא בדיכאון נורא, אך מתבטא בצורה שפוייה לחלוטין. הוא דיבר איתנו על הרצח, על התקופה בה האמין בתענית השתיקה ולא דיבר שנה וחצי ועל מה שעבר עליו לפני תקופה זו ואחרי ועל הסיבות שהניעו אותו למעשיו. לפעמים הוא לא רצה להיכנס לפרטים. ראינו שזה כואב לו ולא לחצנו עליו.

הוא סיפר לנו על התנאים במקום. הוא נמצא עם עוד כ-70 חולים במחלקה הסגורה. רובם הגדול מסוכנים ומטורפים מדי מלהסתובב במחלקה הפתוחה. אין במקום הזה רדיו או טלוויזיה או כל חומר קריאה. משכימים בחמש בבוקר, במשך היום מתעסקים קצת בעשיית תיקי-יד למטרה וזהו. בשעה שבע בערב כיבוי אורות.

אני לא הייתי רואה את עצמי מסוגל לחיות במקום כזה יותר מדקות ספורות - שלא לדבר על שנים.

ראינו בעינינו תחוננים לעזרה - למרות שלא ביקש את זה במפורש. הגעתי לידי החלטה שברצוני לעשות כמיטב יכולתי לעזור לו - בעצם כולנו הגענו לידי אותה החלטה. צריך לנסות להעביר אותו למקום אחר, עם תנאים אנושיים, עם טיפול ושיקום ואולי באחד הימים יוכל לתפקד כמו כל אחד. יצרנו קשר עם חרות לפיד שהביע את הסכמתו לנסות לעזור. כל התהליך הזה יקח הרבה זמן, אך חרות נשמע אופטימי ודרך כלל הוא נוטה להצליח. אני כותב את כל זה, מפני שהדבר החשוב ביותר כרגע בשביל נלסון זה שידע שלא שוכ-חיים אותו. הוא עדיין בן-אנוש, למרות מעשיו, לכך אני מאוד מבקש מאנשים שהכירו אותו ומעוניינים בשלומם שילכו לבקר אותו. בשבילכם זו שעה. בשבילו זה כל העולם.

דני נמלי

צ'דינני ועדת התכורה.

ישיבה שהתקיימה ביום ג', 16.12.86

נכחו: ג'וני פ., הנרי ש., שוש א., ג'יסון ורימונד ס.

1. סמינר מפגשכוע באפעל

ריימונד דיווח על השתתפותו בסמינר והמליץ על הפעולה. למחזור הבא ייצאו שתי חברות. חברים המעוניינים להשתתף בסמינר יפנו לג'וני פ. לקבלת פרטים.

2. תחבורה

הנרי דיווח על הסקר שהוא ערך בעניין סידור התחבורה בין ראש-פינה לכפר הנשיא. הוחלט לפנות לוועדת התחבורה בבקשה להוסיף נסיעות קבועות מראש-פינה לכפר הנשיא בימי ו' בין השעות 13.00-17.00. בנוסף הוזכר, שחבר שמגיע לראש-פינה בשעות הבוקר יוכל לצלצל למזכירות ואם יש רכב בבית יבואו לקחתו.

3. אמבטנות

הוחלט לבדוק את עלות התקנת אמבטיה בדירה 54 ממ"ר ועל סמך הממצאים לתכנן פעולה מסודרת אצל חברים מעוניינים.

ישיבה שהתקיימה ביום ד', 24.12.86

נכחו: ריימונד ס., ג'יסון, שוש א., נטע, הילרי, הנרי ש., ג'וני פ., מיכל ד.

על סדר-היום:

התקציב הכולל

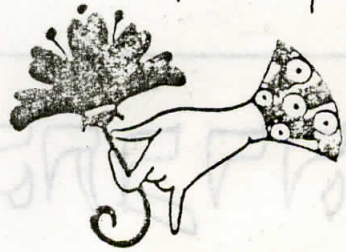
ועדת החברה התייחסה למספר הצעות שיובאו לדיון במזכירות ולהכרעה באסיפה, עקב הגרעון הגדול בתקציב הכולל. ההצעות הן כדלקמן:

1. לא להקטין את התקציב הכולל (ו. החברה תומכת).
2. לאחד את תקציב הריהוט והתקציב האישי (ו. החברה מתנגדת למסד את האפשרות של העברת כספי הריהוט לתקציב הכולל).
3. לנכות "חוב גדול" מכסף חו"ל לפני נסיעה לחו"ל (ו. החברה תומכת בעיקרון).
4. להנהיג שיטה של אשראי מבוקר (תלושים במקום פינקס צ'קים) אצל חברים בעלי "חוב גדול", כדי למנוע תפיחה נוספת של החוב (ו. החברה תומכת).

ההצעות הנ"ל הובאו לו. החברה להתייחסות. ועדת החברה הציעה הצעה נוספת.

על-מנת לעזור לחברים לחסל חובות גדולים, יש לבוא איתם כמושא-ומתן כדי לקבוע דרך להחזרת החוב על-ידי פריסתו על מספר שנים וויתור כל שנה על חלק מן התקציב השנתי.

רשם: ג'וני פ.

באחזור י"ה

כשבאים לכחוב על מחזור י"כ, צריך למהר: עד שאגמור, תסתיים לה גם שנת הלימודים שלנו. כל כך קצרה.

ומכיון שכך, היא גם מאוד לחוצה: לחץ בחינות, בחינות מתכונת. ברגע זה עסוקים רוב תלמידינו בהכנות אחרונות להגשת עבודות-הגמר שלהם, בין אם הן חיצוניות ובין אם הן פנימיות. חלקם כבר מדפיסים, אך יש גם המחפשים עדיין מדריך (במקרה הטוב...).

באחזור י'

למעלה משלושה חודשים חלפו מאז תחילת שנת הלימודים, וכיום ניתן לומר כי תלמידי מחזור י' התאקלמו בחטיבה העליונה.

נקטנו השנה בדרך של מעקב צמוד מאוד אחרי תהליך העבודה: ביקורות מדי חודש-חודשיים. נדמה לנו שדרך זו תביא לידי מסירה יותר יעילה במועד.

אם זמן קצר לפני תחילת שנת-הלימודים נראה היה כי מסגרת הלימודים ערוכה ומוכנה לפעולה, הרי שהמציאות טפחה על פנינו במידה מסוימת. הצטרפותם של תלמידים חדשים רבים בסמוך לתחילת שנת הלימודים ואי-התאמה של תלמידים נוספים למסגרות הלימוד אשר נקבעו להם מלכתחילה, שיכשו את תפקודן הסדיר של מספר כיתות, ורק לאחר החגים נכנסו מסגרות אלו לתפקוד סדיר וסביר.

בנוסף ללימודים, עסוק צאן מרעיתנו בחיפוש אחרי שדות ירוקים יותר, או פחות, בכל אופן אחרים, לשנה הבאה. בודאי ראייתם אותם, עמוסים שקי-שינה ותרמילים כימי שישי, בדרכם לפגישות היכרות לשנת-שרות זו או אחרת, שנת-למודים (יהדות, ערבית) וכיוצא באלה. פעילות זו, שבאופן פורמאלי איננה על-חשבון לימודים, מהווה - לפי עדויות הפועלים - חלק ניכר מזמנם ומחשבותיהם.

במחזור י' נפתחה השנה מסגרת חדשה - מגמת אמנויות ברמת מסמ"ת. אי-הבהירות באשר לאופי המגמה, גרמה להכוונת תלמידים רבים למגמה זאת, וחלק מהם על חשבון מגמת החשבונאות, אשר במחזור זה נאלצנו לבטלה ברמת המסמ"ת. אולם, לאחר פרק זמן הסתבר, כי לחלק מהתלמידים מגמת האמנויות אינה מתאימה, ונאלצנו לשבץ אותם במגמות אחרות. כמו-כן, פרשו תלמידים אחדים ממגמת המכניקה מסמ"ת, וכיום ניתן לומר כי מגמה זאת התייצבה ומתפקדת כראוי.

אנחנו, מצידנו, מעבירים אינפורמציה ראשונית, ומקווים, יחד עימם, שאכן החלטתם לשנה הבאה תהיה הנכונה והמתאימה ביותר.

במחזור אופטימי, אנו מתכננים גם את הסוף: מסיבת-סיום על הפרק. הרבה שיחות על כך: בועדת-מחזור, בועדת מסיבה, בצוות כוויבה. אנו בטוחים שיהיה גם מה להראות באביב. חישבו רק על הפוטנציאל המוסיקלי והאמנותי הטמון במחנכים...

את המחזור מאפיינת מציאות של כיתות לימוד גדולות במספר מקצועות (לעיתים עד 40 תלמידים בכיתה), מציאות המקשה לא אחת על התפקוד הסדיר.

ולא הזכרנו את הבעיות הנלוות - משמעת ל-י"ב: כן, לא, כמה? לימודים שאינם לכגרות - כנ"ל, מסיימים ב"קצר-מועד" (כלומר, אחרי התעודה של ינואר); וקצת גם ללמד - ומזה תבינו עד כמה עמוסות ידינו. אבל, איך כתוב תמיד במודעות ב"הד החינוך": בעבודתנו החינוכית ננוחם!

באשר לכיתת המסמ"ם - מסגרת זאת פועלת כראוי, והיא מבוססת על לימודים מקצועיים בשילוב עם מספר מקצועות עיוניים, ותלמידי המסמ"ם משולבים בכיתות האם הרגילות.

שרה חפרי-אפלל

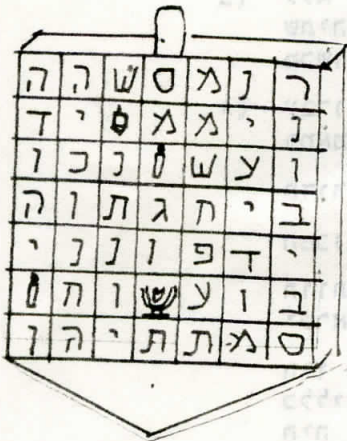
חיים לוין
מרכז המחזור

(מעלון ביה"ס "עמק החולה")

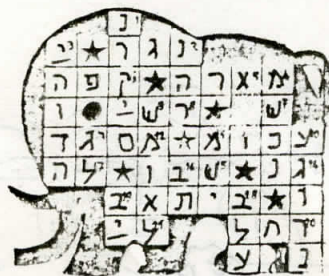
פתרונות לחידות שבגליון הקודם

הפוך בה - הפך בה

בדקו ולא מצאו אלא פך אחד שמן שהיה מונח בחותמו של כהן גדול ולא היה בו אלא להדליק יום אחד. נעשה בו נס והדליקו ממנו שמונה ימים.

- סוכות
- סופגניה
- שמש
- מתחיהו
- שיר
- מעות
- חנוכה
- יהודה
- נר
- מודיעין
- יון

חזיר

- חזיר: (2) חזיר עז
- (4) חזיר
- (6) חזיר
- (7) חזיר
- (8) חזיר
- (10) חזיר
- (12) חזיר
- (14) חזיר
- (15) חזיר
- (17) חזיר
- (18) חזיר
- (20) חזיר
- (21) חזיר
- חזיר: (1) חזיר
- (2) חזיר
- (3) חזיר
- (4) חזיר
- (5) חזיר
- (6) חזיר
- (7) חזיר
- (8) חזיר
- (9) חזיר
- (10) חזיר
- (11) חזיר
- (12) חזיר
- (13) חזיר
- (14) חזיר
- (15) חזיר
- (16) חזיר
- (17) חזיר
- (18) חזיר
- (19) חזיר

מציא מקומות

הר הצופה ת=3

מגדל דוד ר=7

הר הבית ח=ה

קבר רחל ק=ק

היכן הסביבון?

לאטי כבתה השיעשע...

אולי שאלת את עצמך, בראותך את לוח המודעות השבועי: מדוע עושים ערב של מלחמת האזרחים בספרד דווקא בסוף השבוע של חנוכה? על שאלה זו אפשר לענות בכמה אופנים:

- (א) מדוע לא?
- (ב) ללא קושי מיוחד אפשר למצוא חוט מקשר בין מלחמת החשמונאים למלחמת האזרחים: שתיהן זכורות בעיקר הודות לערכן הסמלי - מאבק האדם על עקרונותיו נגד מכשולים רבים ואכזריים.
- (ג) עברו 50 שנה כדיוק מאותה מלחמה בספרד והעולם זוכר אותה באירועים שונים, במאמרים ובספרים. יש נסיון להעריך אותה מחדש: מה באמת קרה שם? הדור הצעיר אולי עוד הספיק לשמוע את השירים על גבי התקליטים... המבוגרים יותר שמעו הדי מלחמה זו כחלק מההווי בתנועת הנוער בחו"ל... הוותיקים זוכרים את הלוחמים שחזרו לצרפת, לאנגליה, לארצות-הברית, לארץ-ישראל - אותם מתנדבים שנהרו בהמוניהם לעזרתה של ספרד הנצורה... היו כאלה שקראו למלחמה זו המלחמה הטובה האחרונה. היו כאלה שראו בה חזרה כללית למלחמת העולם השנייה. ואלה שמשחקים ב"אילו"... אומרים שניצחון הרפובליקה היה אולי מעכב או מונע את ניצחון הפאשיזם והנאציזם לאחר מכן. הערב נספר את הסיפור, דרך המוסיקה הספרדית, בקצב הפלמנקו, בריקוד, בתנועה בשקופיות, בתמונות, בסרטונים, על כוסית יין אדום ועם הטעם של איבריה. בסיום הערב יוקרן סרט באורך מלא "הצל האדום".

להתראות ו- HASTA LA VISTA
מנחם ורונה

PARENTS' PAGE

1st Jan. 1987

Dear Parents (Savta Ravta, Sobta and Sabot!)

It's me, Edna, with the news of the week, most of which I have taken straight from Netta in the Hebrew version of Parents' Page (Divrei Hakfar).

First of all, I hope you all had a truly Happy Chanukah. There was the usual round of parties, too many good things to eat and the shining eyes of the children (and our eyes too!) as presents were exchanged after lighting the candles and singing "Na-oz Tsur" with great gusto. I love Chanukah!

The Bar Mitzvah children have started work on their "Mitzvot" already. They started with flourish on Sunday, when they went up to an army base not far from here, where they lit the candles and helped the soldiers to eat the doughnuts which were made in Kfar Hanassi. After that, they went to the museum at Kibbutz Kfar Giladi which houses a great deal of Kibbutz History. There, they were greeted by their families who had not let on that there was going to be a "Start of the Bar Mitzvah Celebration" (!) and I gather that a good time was had by all.

WELCOME HOME RHODA!!

MAZAL TOV to Micah and Helen on the occasion of their wedding which took place in England last weekend. MAZAL TOV too, to PAULINE, MUFIL, YOHATAN AND RUTHY. We'll be having a good old Kfar Hanassi "do" as soon as the newweds get back to the kibbutz.

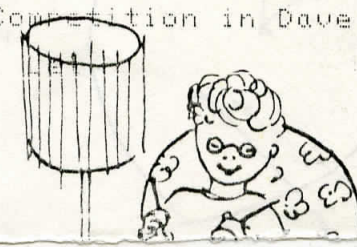
Blanche's children, Gid'on and Dino were here (Gid'on still is) for the stone-setting on Dave's grave. What a sad reason to be here - but it is lovely seeing them here in our midst. This Shabat, we are inaugurating what is to be an annual Bridge Competition in Dave's name.

Well, that's about all.

Just let me wish you

SHABBAT SHALOM,

Edna

MAZAL TOV

מזל טוב... מזל טוב

MANY HAPPY RETURNS OF THE DAY TO:-

4th Jan. Dinah Rachmani

5th Jan. Yuval Jackson

Avigail Frank

Alon Kunigus

Ilana Frank

6th Jan. Mr. Emille Frank

Hillary Retroot

7th Jan. a Aila Fink

Shachar Gedalizon

8th Jan. Tammy Potash

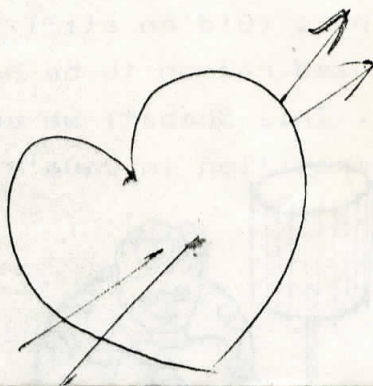
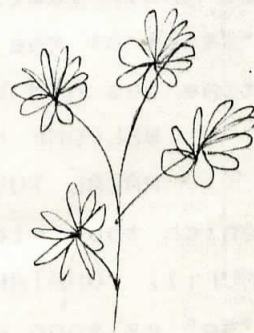
Allen Witham

Yardena Sharkey

Milli Ben-Zvi

9th Jan. Uri Shuval

10th Jan. Gershon Eestien

HAPPY ANNIVERSARY TO

Michal and Mossie Hameiri on the 5th January.

Betis and Michael Dolari on the 6th January.